

Ricart Calvo

Plec 6 y 7 (32 planes)
de la popularíssima obra

La Dama de les Camelies

Primer plec (16 planes) de l'in-
tensa producció del compte
LEO TOLSTOY, traducció
de Narcís Oller

EL MORT EN VIDA

L'exit colossal obtingut

en les edicions de les

Obres del Gran Guinyol Català

y demanantnos la majoria dels nostres compradors major nombre d'elles; hem ates dites observacions posant d'un sol cop a la venda els tres següents:

El Guarda-via

diàlec en vers per en Andreu Camps i Sala, obra premiada amb un accessit en el concurs de contes y diàlechs del DE TOTS COLORS.

Misèria

diàlec dramàtic escrit per el Dr. D. Pere Manaut, el que creyém despertarà un fort interés per la bibració del assumpte, y

L'Article 330

•breta que obtingué un bon éxit en el teatre Circ Barcelonés d'aquesta capital, per la companyia dels senyors Santacana i Mantua quina traducció es deguda al conegut escriptor y culte literat D. Carles Costa co-tractor de

Joventut de Príncep

Per molt aviat preparém grans novetats en dita biblioteca.

DE TOTS COLORS

REDACCIÓ y ADMINISTRACIÓ

ALT DE SANT PERE, 17, INTERIOR
BARCELONASurt els
divendres

PREU D'UN NUMERO 15 CTS.

SUSCRIPCIÓ A UN TRIMESTRE
2 PESSETES

El frè de l'Hipòlit

Fou per casualitat, no per tafane-
ria, que vaig descobrir el secret. Ja
feya dos anys que jo habitava en
una torreta de Neuilly y ma y m'ha-
via passat pe'l cap l'idea de guaytar
al jardí dels meus vehins.

Coneixia a'n aquets de veurels
passejar pel *boulevard* de La Sau-
ssaye, però ben lluny estava jo de
sospitar tan sols la tragèdia que pa-
saven y qu'aquell pobre vellet tan
nyqueréix, nèt y silenciós ne fos la
víctima. Me concretava en salutar
de pas a la jove endolada que l'
acompanyava, y prou.

Mes, heus aquí qu'un día, una de
les gallines que jo criava, esferehi-
da per la meua gosseta Colette,
traspassà de una revolada la paret
partiona del jardí del costat. Lla-
vors, vaig agafar una escala, vaig

enfiarmhi per veure ahont feya cap,
y lo que desde allí vaig sorprendre
va esbarrassar-me tot seguit del pensa-
ment la meua gallina, anch que fós
una Hudán tan ponedora com era.
El meu vehí's passejava per aquell
jardinet, arrossegant d' un fil, un
d'aquells cotxes ab cavall de cartó
que valen cinch o sis rals.

Y prou, pel moment, car, sentint
remenament dintre la casa y tement
que m'atrapessin en flagrant delicté
d'espionatge, vaig cuytar a baixar,
enviant poch després a reclamar la
gallina.

La trista y commovedora historia
d'aquell bon home, qu'ara us conta-
ré, la vaig saber mès tart.

L'Hipòlit Marchand era un em-
pleat retirat de la línea de l'Oest,
que, un cop desvogat, agafà la ma-

nía dels invents y s'passá mès de deu anys perseguint el d'un frè pera trens y carruatges.

La dèria li havia entrat dalt de l'imperial d'un ómnibus.

—Pensa—deya a la seva dóna, una tarda-lo qu'han de patir els cavalls al donar estrebada cada cop qu'han d'arrancar y l'esfors qu'han de fer també per aturar l'empenta del vehícul quan tenen de pararse. Importa donchs trobar un sistema que, al arrancar, utilisi la forsa retinguda en la parada anterior; com, per exemple, una molla que s'aguantí ben tivanta mentres el meu frè la sostingui, y qu's dongui y impulsi les rodes aixís qu'l conductor toqui la palanca pera tornar a córrer.

Y enfilantles per aquí seguí contant les considerables ventatjes que resultarien de l'adopció del seu frè: beneficiós pels cavalls, per la duració del cotxe y pels paviments, acabant a manera de conclusió, per exclamar:

—Yaixís, un hom ja no's veuria mès forsat a córrer pantejant cinc minuts sempre darrera'ls ómnibus, per la compassió que fan les besties als conductors.—

Molt aviat les ambicions de l'Hipolit anaren mès enllà: el seu projecte hauria de poderse aplicar també als trens, y en general a tot motor d'acció discontinua.

Resolt a fer probatures en petit, và comprar-se ómnibus de fira, tilburys y carrets minúsculs, y allí, dalt la golfa, qu'ell batejá de taller, de la seva torreta de Neuilly se passava'l sant dia, montant y desmontant, ab una bona fè que commo-

via, les rodes d'aquelles joguinetes, posanthi tots els seus sentits, gemegant y pantetjant com si fés esforços colossals ab aquell descargolador, prim com una agulla de fer filoja, qu'apretava ab el dit polser y l'index.

La seva dóna. Md. Marehand, ho veyá ab gust. Tenien la seva rendeta ben sanejada y els gastos que alló duya a l'Hipolit no valien la pena. Al casarse, ella, ja de bon principi, se li havia posat les calses. Mentres va estar colocat, l'Hipolit li entregava religiosament la mesada intacta, y ella li donava cada setmana déu francs «pera fer l'home». El dotet qu'ella havia aportat havia encara anat creixent ab algunes deixes, y la filla haguda en matrimoni, l'havien poguda pujar ben sana y casar, després ab un tapicer, de Lille.

Aixís abdós vellets vivien sols, tranquils y felissos: ell, embrancat ab la realisació del seu invent; ella, tractant al seu marit com un nen gran y esmersant en sa cura veritables tresors d'amor maternal si bé un xic autoritari y gelós en demassía. Agradávali veure'l seu marit tan entregat al seu «frè recuperador», perque, així'l tenia mès a estaqueta, mès seu, se li feya mès indispensable y a'n ella l'entretenia ocupar-se d'ell com d'una criatura, agombolarlo, vestirlo a gust seu, no deixarli menjar certes coses, renyarlo si no la volia obehir y fins no afliuxarli la mosca, pera pagar els seus extraordinaris de serrallers, fusters y metalls si no's ajupia a guanyarsels després de setmanesen-

teres de major docilitat. Més no's cregui qu'en rè d'això hi posés ella la més mínima intenció de molestar-lo, ni engruna de dolentaria, puig, quan referintse a l'Hipòlit, deya el meu nen gran, hi havia que veure ab quina dolcesa ho feya.

Y may de la vida s'havia sentit tan ditxosa. Aqueix marit havia sigut sempre'l seu més viu amor, la seva mitja taronja; y envellint plegats en aquella dolsa pau d'un passament modest però excent d'angunies, s'havien identificat talment tots dos, qu'havien arribat a semblarse, a pensar idènticament, a entendre's no més mirantse.

Ella cada día pujava al taller, ahont, sovint, ensopegava ab algún cotxet sense rodes, y ja me la teniau contemplant com l'homenet treballava, com clavava aquells clauets menudissims, aquelles rosquetes que ni ab ajuda de les seves ulleres, ella arribava a veure bé, y no deya un mot ni per broma a fi de no destorbarlo tota cofoya foya d'que s'hagués emprés una feyna de que, al seu parer, no sen sabia sortir may. Y al vèure'l tan poca cosa se sentia satisfeta de poder èsser'l seu puntal.

Un día, l'Hipòlit volgué inmiscuirse en no sè qué del pòndol de la casa.

—Calla, nen gran,—va fer ella—hala, cúydat del teu frè recuperador y deix que jo'm cúydi de tú.—

En una paraula, que'l protegirlo era'l goig més gran de aquella dòna

Els diumenges, li feya posar la levita, l'ermilla y els pantalons negres, y sempre dins de la meteixa butxa-

ca l'home s'hi trobava cent quatre sous, dos pel ceguet de la plassa, dos pel rapè que la Mme. prisava y qu'ell li havia de comprar, y cinc francs pera «fer'l home». Fer l'home era jugar al billar, o al piquet y pagar l'absenta al cerraller que, sense aquesta atenció d'amistat, no li faria segurament totes aquelles feynes tan extranyes y remendes que ell li encarregava.

Per mala sort, un diumenge se parlà entre ells de política. S'acolorarent, s'insultaren, y, l'endemà, quan el bon vellet va presentarse a casa'l cerraller, aquest l'envià a passeig dihent que ell no podia treballar pels explotadores del poble. El nostre home's quedà clavat. Sopà sense dir una paraula y sospirant a cada cullerada de sopa. No desbotà fins que, al llit, ell ab la seva barretina de cotó y sa muller ab la seva còfia blanca, prisadeta y llassada ab una cinta de vellut negre, explicà a n'aquesta'l seu contratemps. Ella l'aconsolà ab bones paraules, y en el reculliment discret d'aquella alcova casta seguil matrimoni parlant fins a las dues del matí.

—Jo no hi veig més remey—deya ell—que montar una petita fornall en el meu taller. Però caldría foradar el sostre per posarhi la fumera y aixó'ns sortiria car.

—Téns rahó, si costaria...

Un cop decidit per la Madame que la fornall se fés, la pobre dòna no's tirá ja més qu'un terrós de sucre al cafè ab llet, deixá'l rapè y s'imposá, encara ben gustosa, una pila més de petites privacions que certament no calien. La bona dòna co-

vava aixís tota entendrida y amorosament, vellet pel qui s' imposava aquells sacrificis.

Y aixís anaren passant felisment setmanes, mesos, anys.

Per fi, arribà un temps en que l'inventor, donantse a estudiar la geometria, la mecànica, les formules de resistencia de materials etcetera, comensà a fer excursions misterioses y llargues a París, callantse'l motiu a la dòna.

Un dia, molt mudat, se'n anà de bon matí y no tornà fins tart a dinar y en cotxe.

La velleta, llavores, volgué reprendre'l, però ell ab un tò inusitat y brusch, li va respondre:

—Qu'he vingut tart? Bè y quèl Haig per ventura d'abandonar els meus negocis?

—Y perque no pagas el cotxe?

—Ja ho farè: m'espera.

—A l'hora l'has prè?

—Es que, en havent dinat, haig de entornar-men.

—Repapieges!

—Ja t'ho darán; potser aquesta mateixa tarde podrè enviarte una gran sorpresa.

Menjá en quatre esgarrapades, y s'entornà. Y com que, pera que no li fes mal, ella l'advertí una pila de vegades que no mengés tan depressa y ell li havia respost, ab mal modo «que no tenia temps pera pararse en semblants futeses, la dòna s quedá plorant.

A les quatre, un recader li portá un plec; lo desclogué tremolant. Tot lo succehit poch abans la tenia tan

trasbalsada, qu'a duras penas pogué llegir lo següent:

«Cara esposa:

«El meu frè recuperador es un fet. Mr. X..., el gran empresari, me bestrau tres mil francs pera petits estudis complementaris. L'he convidat a sopar amb nosaltres y he encomanat ja l menjar, que t portaràn. No t'ocupis, doncs, sinó d'empolainarte y de treure el parament de plata.

«T'adjunto cent francs pera pagar al fondista.

«Ton marit.

Hipòlit Marchand».

—No hi ha més, se torna boig!— se digué ella. Però, d'hont rediantres s' hauria tret aquells cent francs que li enviava?—

Es que l'Hipòlit havia realment donat amb un invent útil y que prometia grans profits. Per bon etzar havia topat amb un empresari que ho havia sabut veure y que, fetes petites objeccions molt justes, li havia ofert una partida a compte pera adquirir la patent y, després, partir-se abdós els beneficis del negoci.

No tingué la bona senyora més remey que rendirse a l'evidencia quan al vespre vegé arribà l seu marit en cotxe particular, acompanyat d'un senyor, que duya la roseta de la Legió d'honor al trau... que, en el vestibul, va despullarse d'un gran abric... y que, saludantla amb moltes reverencies, va dirli que se alegrava tant de conèixer la senyora del gran inventor a qui esperava poder tractar, ben aviat, d'intim amic.

¿Però no somnio?—pensava Mme.

Marchand. El seu marit se produïa y movia amb una soltura increïble; no l'encongien gota's compliments y atencions de que l'omplia aquell ricatxo. Davant d'això la bona dòna s'arribava a preguntar cada dos per tres si realment al seu Hipòlit era'l que veyia allí; se'l mirava sense saberne apartar l'esguard encuriolit com si'l conegués d'avuy, y ara, fins li descobria en la comissura dels llavis un cert secsonet que may li havia reparat.

La sorpresa l'havia tan sobtada, era tan inesperat, per ella, eix triomf qu'en tan mal'hora venia a trabucarli les costums, les idees, el seu modo de veure y sobretot a capgirarli totalment el concepte que'ella s'havia format del seu marit, que, davant la realisació de lo qu'ella havia cregut somnis y de la certesa del èxit, l'infelissa ni gosava respirar.

* *

A taula, l'empresari parlà ja de la condecoració que indubtablement Mr. Hipòlit Marchand obtindria aviat. L'Hipòlit condecorat! Quin capgirell més complert!

Anegada en un mar de confusions, ella parlà poquíssim, y un cop fóra l'empresari, l'Hipòlit volgué anar-sen dalt del taller, que tenia ara rubert de croquis y plànols dissenyats en grans fulls de paper, tots plens de circumferències, espirals y puntillats, encreuantse misteriosament amb ratlles rojes y blaves, demunt d'unes grans taules.

—Mira que ja es hora d'anar a dormir, va dirli ella.

—No; que tinc feina.

Y prenent el quinqué, enfilà l'escala.

A punt va estar la dòna de imposarli la seva voluntat com abans, dihentli: «Au, nen gran!... Però, còm?, si aquell home, que aviat tindria una condecoració, ja no era, no, el qui ella havia dirigit, manat y gombolat tants y tants anys!

Ell s'aturà y digué:

—Pújam cafè ben fort, sent's?

—Cafè a la nit? Te farà mal...

—No, dòna, no. Fesme'l favor.—

Y continuà escala amunt, la blanca barba cruament il·luminada per la claror que rebotia la pantalla.

La pobra dòna restà camacogada una estona; obehí y's retirà sola... tota sola! Era la primera volta en quaranta anys!

L'endemà al matí, ell va voler dos terrossos de sucre al cafè amb llet. Ella probà de resistirshi, però ell li exigí. «Per ventura no eren rics, ara?» Amb tot, la dòna estigué encara una estona amb el segon terros als dits titubejant, y quan el deixà caure dins la fumant escudella, el cor li va fer mal.

L'Hipòlit li regalà una tabaquera de plata plena de rapè fresc. Ella ni volgué provarlo.

Però l'inventor vivia massa capficat per reparar en les tristors que anaven invadint més y més el cor de aquella velleta a cada nou detall demostratiu de que li cambiaven el marit. ¿No s'havia aquest atrevit fins a encarregar-se un vestit nou sense consultarla!

L'èxit de l'Hipòlit la tenia malhumorada, com a la mare que de la nit al matí vegés al seu nen conver-

tit en home y no sabés ja hont vessar les tendreses del seu cor. Dos o tres cops li parlà ell amb tò protector, y ella se'n sentí ofesa sense saber per què.

Un vespre la deixà sopar sola, quan, de colzes a la taula, immòvil, amb els ulls fits, portantse a la boca un troç de pèra sens ni atinar a mossegarlo, tingué un sust al sentir que ell la cridava de l'escala estant.

Hi pujà. L'Hipòlit, tot radiant, li ensenyà 'l dibuix darrerament acabat.

—Mira, aquí tens el frè recuperador!—

Y enrotllant el full de paper, va afegir:

—Noia, val un milió!

Llavors li confessà 'ls seus somnis: abandonaríen aquella caseta de Neuilly pera establirse a París, prop del despaig del empresari, que'l pendria per soci. Aprofitarien molt sovint les vetlles anant al teatre, a dinars o banquets. Com que dintre poc seria presentat al ministre, naturalment hauria de freqüentar el gran mon.

Y aixís, garla que garla, sens reparar en les llàgrimes que a la seva dòna se li escolaven cara avall, fins que, al adonàrsen, feu:

—Y aral... que plores?

—Si, perquè mai més serèm felissos!

—Be...neital, feu ell, donantli per compassió un copet a la galta.

Ja al llit, impossible d'agafar un bon són. L'exclamació de la seva dòna l'havia ferit, el feia pensar.

Regirantse mitj ensopit, trobà buid el lloc d'aquesta, y l'espant acabà de desvetllarlo. Li llampegà una sospita extranya pel cervell: se posà 'ls pantalons, se calçà les pantufles y, de puntetes, se'n pujà al taller. Sota la porta 's dibuixava una ratlla de claror. Escoltà, y sentint gemecs y sospirs, entrà sense fer soroll.

La pobra velleta, en camisa y amb desordre 'ls cabells blancs que se li escapaven de la cofia, plorava com una criatura, gíl gíl gíl, amb grans singlots trencats, que comensaven per un sospir y acabaven per un romball, incessants, monòtons, desesperats. La boca se li torsava: era tant lo que sufria, que ni's recordava de mocarse ni d'aixugarse 'ls ulls, y les llàgrimes que vessava erant tantes, que li regalimaven com gotellada de pluja sobre son pit, son pobre pit magríssim.

L'infelissa havia caigut asseguda davant del afortunat dibuix causant de sa desgracia, y com una llàgrima escapada 'l bufés una mica, cuità a apartarlo suaument, per no malmetre allò a que's devia son desconhort y que, no obstant, respectava.

L'Hipòlit probà inútilment de consolarla. No'n sabia prou. Ni rahons, ni precs, ni festes, hi valien: ella no parava de plorar. Per fi, al cap de una hora y mitja, s'estroncà aquell plor, però entrà a la pobra vella un tremolor de cap a peus y gran picament de dents. Llavors, a copia de no pocs esforços, logrà el marit fer-la baixar y ficarla al llit.

A l'endemà calgué cridar al metje, y ella's morí després de mesos de maliquejar, ara passant febra-

des, ara caiguent en terribles pos-
tracions, durant les quals sols podia
proferir un mot: «Nen gran!, nen
gran!». L'Hipòlit no la deixà mai,
però quan exhalà el darrer sospir,
ell ni se'n adonà. Se creia que dormia.
L'infermera fou qui la trobà
morta a l'hora d'anar a darli medi-
cina.

Ell plorà. Ho abandonà tot. Al
empresari, que l'importunava, li
tornà els tres mil francs, y's passà
més d'un mes encara sense pujar al
taller. L'intel·ligència se li anà apa-
gant de mica en mica, y ben tost sa

filla, esdevinguda viuda, hagué de
abandonar Lille pera reunir-se amb
ell. Amb l'esperansa de retornarli
un xic la vida intel·lectual, el va fer
muntar al taller. Allí semblà, en
efecte, que's revifava un poc, però
fou no més pera arrossegar melan-
còlicament les joguines que li havien
servit als primers tanteigs.

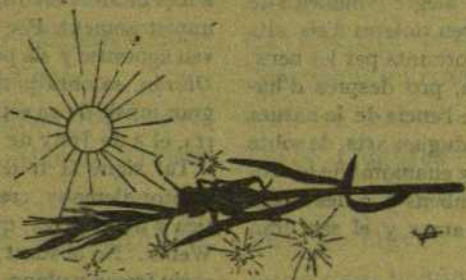
Un dia, sa filla l'lovà que carre-
gava un carretó amb troços de pa-
per. Eran sos plànols: els havia es-
tripat tots.

EUGENI BRIEUX

Doctrinal

*Humiliar un pobre,
enganyar a un infant,
posar un boig a proba,
befar un esguerrat,
descoratjar un jove,
explotà a un ignorant,
y fer plorà una dona;
set pecats capitals.*

APELES MESTRES

Musicals

Carles Marie Weber

En la petita vila d'Eutin, comtat d'Hols-tein de la terra germànica, va neixer en mitj de la mes gran solitud y en plena natura, el 18 de Decembre de l'any 1786, aquest genial compositor romàntic.

Degut a tristos contratemps de la vida, puig el seu pare havia desempenyat càrreges de relativa importància, al neixer Weber aquell se trobava envoltat per la mes gran miseria, havent de recórrer de poble en poble a fi de guanyar lo precís pel sosteniment de la seva família, per cert fora nombrosa puig estava composta de la muller y vuit fills.

El bon home, ver aymant de la musica, que fou la causa principal de sa disort, notà aquet fill condicions escepcionals pera el con-reu de l'art y, ab tot y sos tan escassos medis, feu tot lo possible pera donarli una excel·lent educació vers les arts del dibuix y de la musica, comprenent que per ab dugues el petit Weber semblava sentir una marcada vocació.

Amant de la solitud, el jovincell y ja melangiós Carles fugia del únic bullici que sentia al set entorn, del que feyent sos petits germans amb sos jocs d'infantesa. Orfe de companys y amics, tot sol, s'entregava ab veritable fe al estudi, y després s'encaminava al bill mitg del bosc y alli, en plena natura, se sentia ditzos tot contemplant extasiat les majestuoses grandeses naturals; bellament armonisades pels dolsos cants dels habitants de la foresta, junt ab l'austera remor del vent al besar amb ver amor els severs y respectables arbres centenaris, remoreig que feya un bell contrast ab el xerroteig alegre y bullicios de les aygues que lliscaven rioleres d'els alts cims eternament cems coronats per les neus.

Això durà fora temps, pro després d'haver gaudit plenament de l'encís de la natura y cultivat l'estudi de les dugues arts, de sobte se senti fortament atreït y enamorat de la musica per sobre l'art de Rubens y a les hores dedicà an ella tot el seu amor y el seu gran e immens talent.

Aquest gran compositor fou deixeble de Henschel, Miguel Haydn, Valeri y Kalcher, pro les mes belles y profitoses lliçons les va

aprendre durant ses extàtiques contemplacions devant l'obra de son mes gran mestre: a Natura.

1. Son caracter verament ferésteg fen qu'al comens de la seva carrera ses composicions no obtinguessin prou exits ni popularitat el seu nom, mes allavors de la guerra Franc-Prusiana, amb la victòria de Waterloo, Weber en remembrança de tan gran aconeteixement, va compondre una cantata ab el titol de *Gombat y victòria*, junt amb altres composicions patriòtiques les quals li valgueren una gran popularitat. Y amb aquella data s'immortalisa el seu nom y la seva obra.

D'hora-en-avant sa gloria va anar creixent fins a l'estrena de sa obra mestre els *Freischütz*, llibret del poeta alemany Kind, que va obtenir un éxit delirant en sa primera representació la qual tingué lloc a Berlín el 18 de Juny de l'any 1821.

Després va compondre la *Preciosa*, lletra de Wolf, inspirat per la novela de Cervantes; seguidament *Euriant* y, mes tart, *Oberón*. Tals foren ses obres de mes renom, encar que de les tres, la que obtingué un major reeiximent, després d'els *Freischütz*, fou l'ultima.

Freischütz, sa obra mes popular y al ensem la seva mes bella producció, encarnació de l'ànima de la llegenda popular amb tots sos misteris y supersticions, fou una de les notes mes noves y originals de la musica dramàtica d'aquell temps. La naturalesa enllaçada amb la llegenda hi reviu d'una manera completa, vejents'hi retratada magistralment tofa la joventut o, mes ben dit, l'infantesa de aquet genial compositor.

Mes Weber, amb tot y el dols caliu de sa llar y sos grans triomfs, no era ditzos; una forta melangia l'envoltava sempre, degut a una crudel malaltia de pit qu'el feya patir impietosament. Poc a poc ses energias anaven agotantse y als pocs dies d'haver estrenat *Oberón*, sa obra pòstuma, deixa d'existir el gran músic de sa estimada patria, a Inglaterra, el 5 de Juny de l'any 1826.

Tal siguié la fi d'aquest meritíssima compositor alemany, creador de l'escola romàntica y descriptiva, qu'es digué Carles Marie Weber. No obstant, la seva obra avuy encara reviu fresca y ufana, junt ab son nom dintre'l gloriós palau de l'immortalitat.

Coses de teatre

El galliner

Aquest es el nom que s'acostuma a donar a n'aquesta simpàtica part de públich qu'omplena la galeria de nostres teatres. No tracto de definirlo perquè de sòbres es sabut el seu origen; la paraula ho diu tot, galliner!

No pretench, al agafar la ploma per ocupar-me d'ell, censurar-lo de sos actes en lo més mínim; al contrari; crec qu'es de tot punt necessari fer constar la força que té y la influencia que sobre els èxits pot exercir tota aquesta massa compacte desheredats de la fortuna, en sa major part, incluint la restant de *intellectualisme*.

Hi ha qui creu que no es rès, el galliner! però, quant s'esvalota, imposa de vritat; ocasió haurán tingut moltes vegades de presenciariho; el resto del públic y comedians aixís ho creuen; al contrari d'algúns autors, o, mes ben dit, de la majoria d'autors que tenen tendència a con-graciarse amb el galliner.

Hi ha molts esperits forts que, transigir amb el galliner, creuen qu'es prostituir l'art. Aquest, segóns ells, ha de ser aristocràtic; rès de discutir fins a la vulgaritat,

rès de fugir de la rutina imposada per ells mateixos.

Els que aixís pensen y'ls que de aquest modo diuen que pensen, no s'han fixat o no han volgut fixarse lo qu'es el públich dels teatres.

Si rès existeix tant democràtic. Tots els qu'entren en un teatre, adquireixen, pel sol fet de pagar la entrada, veu y vot. Sols allí es una vritat el sufragi universal. Que no intenti la *claque* fer tupinades, perquè la voluntat del poble soberà s'imposa.

Y es natural que aixís succeheixi: per ell s'escriu y ell accepta o rebutxa lo que li dona la gana. La crítica pot, a la curta o a la llarga, educar al públich, fins a modificar els gustos d'aquest galliner; l'autor forçosament te de comptar amb ell o prescindir d'escrivre pel teatre. El més eminent de tots els dramaturgs, Shakespeare, tenia que pensar al escrivre les seves obres amb els *lacayos* y mariners que, tot bevent cerveza, habien de jutjar les seves obres. Quantes frasses chavacanes, quants recursos melodramàtics tingué qu'ingerir amb ses obres el gran geni britànic. Prou sabut es

també amb el respecte que nostres grans escriptors del segle XVII miraven als *mosqueters*.

Per què procedien aixís?

Donchs, perque el teatre es l'art més popular de tots; perque, mal o bé, sense el veredict del galliner, l'obra teatral mor.

Y, cosa extranya y poch menys que inexplicable, desde Aristofanes a Zorrilla, no hi ha obra teatral de las que viuen, que no hagi rebut la sanció ruidosa de aquesta part de públich.

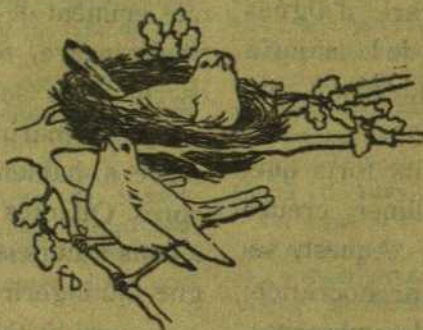
Potser aquest públich y sense potser, no arriba a *percibre* les delicadeses psicològiques, els sentiments subtils, les filigranes d'estil y llenguatge amb que l'esperit cult se deleita y extasía; pero en cambi, amb quina rapidesa se deixa arosegat pels moviments apassionats dels personatjes, quant per complert abandona el mon real pera entrar a n'el de la ilusió, creat pels dramaturgs.

Durant els curs de la representació, el galliner, aquest simpàtic galliner! viu la vida de tots els personatjes escènics, plora el veure les desgracies dels personatjes simpàtics, odia al traïdor y's queda tant satisfet al veure que tot acaba bé.

Això no vol dir qu'el galliner per sí sol constitueixi el verdader públich; pero tampoch pot existir el según sense el primer. Un dels inconvenients que pera les obres dramàtiques tenen els dies de moda es l'ausència a n'el teatre del element popular. L'autor, y el mateix es pot dir dels actors, se troba amb un públich, a n'el mellor cas, de sensibilitat refinada y força escèptic y per lo tant poch disposat a deixar-se convencer per la ficció escènica.

Galliner y platea, espectadors refinats y espectadors sencills, el sentit crítich dels uns y la espontaneïtat dels altres constitueixen el verdader públich; el que per efecte de sa complexa composició pot apreciar y recullir la totalitat de la bellesa dramàtica.

ENRIC CASANOVA

La rosa

Cantà un rossinyol—l'amor a una rosa,

Ella li digué—per tota resposta:

—No'm plauen tos salts—ni'm plau ta cantada.

Y'l bell rossinyol—restà sense aymada.

Un ràfec de vent—estimà la rosa:

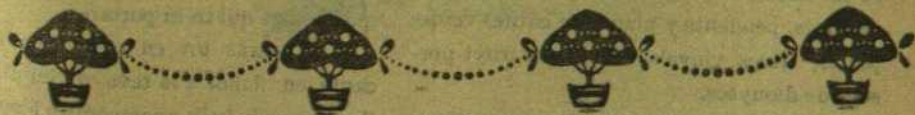
La flor ni tant sols—li tornà resposta..

Lo vent, allavors—irat bramulava

Y furiosament—la flor s'emportava!

RICART GOOSMANN

(Traducció directa del alemany per F. Armenter de Monasterio.)

Arts Plàstiques

Cant a Bacchus y el bon vi de Tiana

A tú oh! divi fill de Seimé, inclit deu de la vinya, a tu enmeno avuy el meu cant, a tu qu'ens regales eixa planta, quint fruyt bessa'l licor qu'enrobusteix el cos, porta un excés de content al esperit y adhuc esquiva els mals humors y penes.

Inclit deu de la vinya, oh!... divi Bacchos, vina... vina ben tost envers nosaltres, vina amb tot ton sequici de camperoles divinitats, veuràs Tiana com s'alegra al veure com sos cups brollen sens treva aquell divi licor.

* *

De cara al mar, d'un mar quiet que's pert confós a l'horitzó se veu el cel com ja comença a encendre's flamejant.

Lleument vos acaronen els lleugers efluvis qu'escalonen els cimals: fresca alenada d'un mati tardorencament prematur.

Els orenells revolotejen y l'alosa canta un elegiac plany, en comiat a l'estiuada que fi-neix y als ja passats instants de amor y jo-ventut.

L'esguart somniós se va extenén gronxan-se en éxtasi supréu damunt de tosalets, vessants, pendents y planes de catifes verde-jantes, frescs viuyals sadolls del fruyt present de dionysos.

Arriven els veremadors taral-lejant quietament una cançó que bellament se trenca amb el cantar de l'aucellada, mentre qu'al impuls

del Deu Borées van dançan els pampols d'escarlata y se mostren els raïms molcuts a punt de reventar.

El sol es ja bent alt, y pica bona cosa a n'els colrats clatells dels cullidors, qu'amb son falçó no han donat treva a son treball desde l'espurnejar primer del cel quan flame-javé, curullán cistells y portadores del preciós fruyt.

Les aixerides cullidores d'encés rostre no's rendexen al descans.

Ben tost davall y a l'ombra del pomer atapit de fruit s'hi fa beguda entre rialles y rustecs acudits.

Escalonán pendents y feixes, van arribán esbufegosos cullidors tocatardaus avergonyits al veure curullar bon nombre de cistells y portadores.

* *

Salve oh! ¡Dionyssos! Salve... Deu de la vinya... de grat deixa ton olimpic sojorn, y amb divi goig veuràs Tiana sadollosa d'aquells dons qui tu hi portares.

Y ho veuràs tot en joia y entre dances y cants en llahor a la teva divinitat, cabdel-lant-se amb bells anacreontics himnes mentres qu'abondosament va'l most rajant als cups. Veniu tots doncs y amb vostres aures

beyres de Corynthe faren tast de tant preuat licor.

Veniu ombres divines dels avants-passats.

Rustecs, amables fannes qu'amb una tóta joconda ingenuïtat, entre bacants y satyrs vos daliau també al joliu pler de les veremes, entonàn amb rústega siringa bucòliques tonades; extremiuvos joyosos al escoltar l'himne que tot canta en aqueix indret banyat pe'l sol triomfant y l'alegria.

Esbargin-vos avuy; llisquen d'eixes tenebres escongides, deixeu eixos llocs d'ombra, vostre infernal sojorn que vos reté amb tristesa; compareixen amb vostra incorporia diafanitat a presidir nostres veremes y veuren boy tastant aqueix dolcissim most com vostres tristes ombres tremolaràn de joya: y veureu al rebrot de nostre rassa, al petit Faune pels vinyals, com cabridet brincant omplin cistelles mentres amb sos enginyosos per tots indrets, ajogassat per sa mateixa juvenesa acudits desperta la hilaritat entre les galanes cullidores, y aquí pica un gotim, y allí ne tasta un altre, aquest per sa rossor l'altre perque negreja, l'un per semblar-se al or, aquell perque verdeja, va gustant-los arreu

sens may oblidar la tasca, sempre mostràn aquella ingènua joya infantivola.

Aquí recordareu aquell vostre gosar en la estat d'or d'aquells vinyals famosos de la Rhetie y de Falerne, boy tastàn els innombrables cups y omplín arrèu vixells dels, suchs ont Bacchos filtrà el nectar y ambrosia, l'nodriment diví dels divins hostes del Olympe, pera aixís honorar molt mes a eixa gentil Tiana.

Oh!... Cent voltes diví,.. Salve... Oh!.. Bacchos Reb ab mon humil cant mercès sens nombre qu'a nom dels vinyaters amb mo cant treno.

Vina, tu a honorar aqueix gentil petit cup, ont aquells bons amics trepitgen la abundosa verema.

Jo t'invito a nom d'ells. Jo t'invito amb Virgili a llevar-te els auris borceguins y a enrogir-te les canes amb el suc d'aquests novells rahims.

Tiana—Septembre—1912.

FAUNE

Cap-vespre

L'hora es morenta... El jorn finisceix...

De l'aucellada no s'ouen cants...

Una au nocturna, l'espai fendeix...

Esdevé tètric el goig d'abans...

D'estrany misteri tot s'encobreix

revestit d'ombres horripilants...

Lo qu'era alegre, com s'entristeix!

Han mort del dia tots sos encants.

Sols jo y l'aymada, en etx moment

en que tot vessa dol y torment,

per les afores anem fent via

y ens envolcalla negra foscó...

De nostres llabis neix un petó

que sembla plori la mort del dia.

J. PONS I MARTORELL

Desde Buenos - Aires

Centro Republicano Español

Hijo por hijo, Ladron, Miseria, y Academia de Declamación varen esser les obres que es representaren la nit del dia 7 de setembre en aquesta societat. Se distingiren molt especialment la senyora M. Firtuoso y el senyor Cappellano. En cambi el senyor Gutierrez no estigué encortat.

Aquesta important societat te en projecte altres representacions teatrals.

Institut d'Estudis Catalans

El 31 de agost prop passat en bella festa intima s'obri l'estatje a hont hi ha instalada aquesta important agrupació formada exclusivament per artistes o intellectuals catalans residents a América.

Varen llegir-se treballs, molt aplaudits per cert, del Dr. Martí Dedeu, del senyor Lleonart Nart y Subirana.

Agrupació Escènica Catòlica

Setembre 16

En el saló del «Círculo de obreros de la Concepción», tingué lloc el dia 15, del passat la primera representació del drama en tres actes del nostre país en Tomás Torramorell, *El desengaño*.

El senyor Torramorell no es la primera vegada qu'estrena obres teatrals, puig han passat ja per l'escena varies obres seves que han sigut aplaudides.

L'obra ha sigut posada en escena amb tota la esplendidesa que demana son mogut argument. La representació va proporcionar fàlagueras demostracions de simpatia a tots els qu'hi paengueren part, y molt especialment a la digníssima senyora Pepita de Torramorell en el paper de «Ramona».

Per fi de festa una comèdia en un acte, també d'en Torramorell se representà *Alma de artista*, molt discretament posada en escena. Felicitem al autor que també es director d'aquest notable cuadro d'aficionats.

Desde Rosario

de Santa fé

Setembre 1912

Una festa forsa brillant fou la que celebrà el «Centre Català» el dia 7 del corrent, en son hermos saló de festes.

El quadro escènic representà l'interessant obra en un acte d'en Ignasi Iglesias // *Lladras* //, qual execució va esser ben perfecta. El paper de «Blasi» encarregat al amic Trulls fou verament el que s'imaginà l'autor; en Llubes en el paper, de «Vicens» estigué forsa acertat; també's portaren niolt bé els amics Martin, Brunet, Vila y Castells que juntament amb la senyora Cuello sapigueren arrodonir l'obra magistralment. Decorat y efectes de llum, notables.

A continuació en Llubes recità'l monolec *A l'estiu tota cuca viu*, resultant del agrado del públic.

Seguidament representaren *Cebas al cap*, la que feu riurer de debò gracies al'acertada interpretació que sapigueren donarhi la senyora Cuello y senyors Ramentol, Martin, Trulls, Brunet y Vila en sos respectius papers de «Dispesera», «Metje», «Calderon», «Massini», «Calvo» y «Cohero».

Felicitem als entussiasmes joves que amb son modest concurs treballen de cor pera donar a coneixer als catalans de l'Argentina, les produccions teatrals de nostra terra. ¡Avant sempre!

Es digne d'elogi l'apoi moral y material que lo Concell Directiu d'aquest Centre està donant a son quadro escènic; el director del quadro, l'amic Llubes, ha presentat un presupost per algunes reformes a fer en el escenari, el qual ha sigut acceptat y aviat's posarà a la practica. Molt bé.

Del Boulevard Paralel

Les subastes

Una de les principals característiques que ofereix el Paralel, sont les subastes.

Un hom no pot imaginar aquell indret sens evocar immediatament tot l'immens assortit de coloraines y llussors y saldos enquívits, agomolats o penjats com llangonics en aquells populars establiments veritables bazars demòcrates que sont l'alegría y el passatemp dels desvagats espectadors que els invadeixen a manca de medis per arredossarse dintre un teatre qualsevol.

La primera tentativa comercial al Paralel hi aparegué representada per un armatost en forma de tocino "El cerdo maravilloso" que posanthi deu cèntims per una esclatxeta, li sortien per un forat gros de la panxa tota mena d'objectet, *procedentes de saldo, quiebra, liquidación y avería!* segons cantava un aragonés guardador del establiment yankee.

Mes tard, els germans Soriano muntaren una barraca al costat meteix del teatre que porte el seu nom, y siga per la novetat de l'idea, o per que allavors el Paralel no estava tant plè de diversions com ara, o per que el negoci no era tant explotat, lo cert es que la sort els hi vingué de cara y alló lo que començà essent un trist barracó, amb vistes a fira depoble, acabà essent un gran bazar rublert de tota mena de objectes bons, vistosos y baratos.

Aquesta sigué l'època més gloriosa de les subastes del Paralel, els que les regentaven, avants inconeguts aventurers, avuy gandeixen d'una popularitat verament remarcable car, mentres que l'un continua essent, per doble sort, l'amo y senyor del teatre Soriano, l'altre, ademés, disfruta de la vara de regidor de Barcelona.

Seguint el camí d'aquets afortunats, apa-

regué mes tard la subasta "El Partenon", empró tingué de tancar, car es sapigut que may segones parts foren bones.

Ara, actualment, n'hi han dugues d'oberres encara, però el temps, que tot ho esborra o enfebleix, fa també que aquestes subastes no tinguin la preponderancia d'avanis. La una, petita, petita, apenes pot respirar entre la sala d'espera del *Suri* y les parets de *Las Palmeras*, y com qu'es tant petita y hi cap poca gent, no hi va ningú. Aixó es lley social.

Fins ara, les subastes del Paralel, han tingut una fesomia propia, però, com tot tenedeix a desapareixer o a transformarse aquets establiments van en camí de lo primer; la seva presencia servi en un temps d'agradable sport y diversió a tot el bon poble que hi acudia; en els nostres temps, el poble, menys infantil, prefereix altra mena d'espectacles. En el calaix dels recorts del nostre boulevard, fem que prompte hi ocupin el que'ls hi pertoca a les sbuastes. Dediquemlos hi un salut, y passem de llarc.

ROSSEN D'LLURBA

Teatres

NOVETATS

El dissapte passat ens donà'l Deu vos guard, la companyia Calvo ambles ja conegudes produccions *El vergonzoso en Palacio* y *Cuento de Abril*.

De les meteixes no'n dirèm res, tota vegada que ja tinguèrem ocasió de ferles oportunament. Per l'interpretació tenim de dedicar un elogi an'en Calvo (R.) ja que, tant en una obra com en l'altre, se portà molt bé. Abdues obres s'avenen perfectament amb les condicions artistiques d'aquest actor.

La senyoreta Velazquez no'ns va satisfer del tot, no obstant, esperèm poderla jutjar com una excelent actriu còmica.

Les altres parts, sens fer excepció, ajudaren bonament al desenrotll de les obres.

Han seguit les representacions, *Los intereses creados* y *El Gran Galeoto* que, per ser ja conegudes del nostre públic, pasem sens detallar.

ESPANYOL

Sindicat d'Autors Catalans

Dissapte passat, en aquest teatre, va inaugurar-se la segona temporada del S. d'A. D. C. amb l'estrena de *El Campanar de Palma*, obra deu Pitarrà, rendint-se aixís tribut a la memoria del qui fou, sinó fundador, al menys el més gran propulsor del teatre català.

El Campanar de Palma es una obra que avuy resulta efectista, rebuscada y falsa als ulls de molts, però en cambi encara per una gran part de públic te molts y molts atractius. Aixís s'explica que la nit de l'estrena, obtingué un èxit popular, que la gent de la barriada l'aplaudi de bona fe, mentres altres l'aplaudien per *patriotisme*.

En cambi, lo que cal aplaudir sense reserves es el decorat amb que l'obra ha estat presentada. Tan ens va agradar que fins ens va passar pel cap donar-ne avis al nostre company encarregat de la Secció d'Arts plàstiques, a fi de que, si ho cregués convenient ne digués quelcom.

L'interpretació excelent. Ho diem aixís, en conjunt, perquè en els temps que correm se ens fa molt difícil el judicar el treball d'un actor en obres com *El campanar de Palma*.

LÍRIC

La companyia d'en Cecili de la Vega, obté forsa aplaudiments, amb la representació de lo mes escullit del repertori castellà En *Raflos* per exemple, es verdaderament notable la ejecució y la presentació. S'hi distingiren els senyors Daroqui y Rodriguez.

El dilluns, representaren *El Ferrer de tall*, que'l públic rebé amb molt afecte, per l'ejecució esmeradíssima amb que'l presentà aquesta notable companyia.

APOLO

S'ha representat amb molt bon èxit, la famosa obra d'Octavi Mirbeau *Los malos pastores*, traducció castellana d'en Felip Cortiella. En Miquel Rojas, secundat brillantment pel reste de la companyia, fen un treball en

tots conceptes meritíssim. En l'obreta *Amor a oscuras* hi recullen forsa aplaudiments els senyors Sánchez y Casanovas y la senyora Guitart y Bayona.

SORIANO

Per fi, després d'alguns lleugers contratemps, ha debutat en aquest teatre la companyia de reure menut y opereta dirigida pels senyors Berges y Casajuana.

Fins ara cal esmentar les representacions de *Carceleras*, *Juegos Malabares* y *El fresco de Goya* qu'han sigut ben acullides pel públic d'aquest teatre, lo meteix qu'els artistes entre quins n'hi figuren de ben estimables com son en Castillo, del Peral y la saladíssima artista catalana Salud Rodríguez.

NOU

En Santpere, correctament secundat per varis notables artistes, entre quins cal recordar als senyors Ufir, Rojo, Zenon, Viñas y les aplaudidíssimes tiples Angelina Villar y Amparo Guillén, continúa el seu repertori d'operetes. *La mujer moderna* y *El conde de Luxemburgo* han sigut de les darrerament representades. També ha efectuat la repressa de *Molinos de viento*, *Agua de Noria* y *El cabo primero*, en aquesta darrera la senyoreta Martí se encarregà a darreta hora del caudal de la senyoreta Darder treyntue un excelent parti t.

Hi ha anunciada pera properament l'estrena de l'opereta *S. M. se divierte*.

AGRUPACIONS Y SOCIETATS

—Joventut Autonomista Catalana.—El dia 13, a les 4 en punt, tindrà lloch el benefici del apuntador d'aquesta entitat, Francisco Curió, qui ha escullit les obres *La creu de la masia* y *El pintor de miracles*, les ques serán posades en escena baix la direcció del primer actor Ferrán Forga. Hi pendrán part a més del beneficiat les senyoretes R. Virgili, D. Jordà, A. Vergili y tota la compenyia. Desitjem qu'el benefici li sigui profitós y li augurem un bon èxit per l'acert que ha tingut escullint una de les mellors produccions del fundador de Teatre Català.

—Centre Pla de Bages.—El proper diumen-

ge a la vetlla, debuturà la companyia que dirigeix l'intel·ligent aficionat Sr. Mimó, essent l'obra que posarà en escena la bonica traducció amb tres actes que dú per nom *El lladre*.

En parlarem.

—Assiàtic.—Organisada pels operaris dels Tallers de la Societat Eléctrica d'Andreu Guíllamot, se celebrà el dissapte passat una selecta vetllada teatral posant-se en escena els populars dramas, *El Arcediano de San Gil* y *El Prólogo de un drama*.

Dels voluntariosos aficionats que hi prengueren part en abducs obres, no es possible ferme una critica severa, puç alguns d'ells surt a l'escena per primera vegada, empró, amb tot y això se portaren correctament dintre les seves condicions. No obstant devem fer notar al senyor Forés, qu'el trovarem un xic exagerat en els tons melodramàtics. La senyoreta Piqué, tingué moments felicissims, lo meteix qu'el senyor J. Sierra, qui ja compte en son favor els anys d'experiencia escénica. Cal esmentar, també als germans Calvera que contribuiren a armonisar el conjunt el qual, com ja tenim dit, sigué lloable.

Després d'alguns números de concert, prenguerem part en la vetllada, els distingits artistes del Teatro Apolo. Josefina Valero y Salvador Sierra, representant l'hermossim idili festiu d'en Rossend Llurba, *Festa Completa* realisant un treball meritissim per demés. L'autor, que's trobava en el local, fou cridat a rebre ls aplaudiment amb que la nombrosa concurrencia premia la labor de tots: autor, comedians y organissadors.

—Ateneu obrer II districte.—Ha tornat a començar la temporada teatral en aquesta entitat, la qual, sense reparar en esmero, ha posat en cartel un gran número d'obres noves dels millors autors catalans. La primera funció ha sigut dedicada al fundador del teatre Catalá, Pitarra, posant en escena el drama en tres actes *Lo forn del rey*. La representació assolí, en general, una acceptable interpretació, fent excepció d'alguna petita deficiencia de moviment. Els aplausos se feren sentir en diferents passatjes de l'obra, eom també en tots els finals d'acte. La presentació escénica, molt correcte, y bona la direcció del Sr. Boquet. Per fi de festa, jugaren la

comedia *Gura de moro*, que divertí molt a la nombrosa concurrencia que hi assistí. Per la propera funció, està anunciada la comedia *En Joan Bonhome*.

—Esquerra de l'Esanche.—El dia quatre del actual se posà en escena en aquesta Societat el drama en 4 actes d'en Zorilla *El Zapatero y el Rey*, y el sainet còmic en un acte de don Joaquin Abati, *Entre Doctores*, interpretats per un grupo de distingits aficionats d'aquesta capital.

La interpretació del drama resultà bastant ajustada y més si's tenen en compte les condicions d'aquest pere ser representat per aficionats, demostrantnos que'ls papers havient segut estudiats y la obra ensajada lo suficient pera agradar al públich.

Se distinguiren notablement les senyoretes, Roca y Cama en sos respectius papers de *Inés* y *Juana* y els senyors Montablio (Y) qui feu el *Rey Don Pedro* amb molta seguretat y dicció correctíssima, Cumellas, Martí, Fabregat, Mesas, Montablio (A) Soto, etc.

Entre Doctores, no tan ben ensejat com el drama, fou també del agrado del públich, tenim molt acertada interpretació per part de la senyoreta Roca y senyor Mesas.

—Bello Horizonte.—La campanya del senyor Casals ha interpretat *La Resclosa*, *El gran galeoto*, *La Pasionaria* y *Vengansa d'una sogra*, amb molt acert per les senyores Pallarés, Guart, Mita y senyors Illa, Estefa, Monreal, Vilar, Casals y Cosin. El públich satisfet per la bona execució de les mateixes.

—Escal Artistic.—En el local del «Ateneu del III districte» hi tingué lloc la inauguració d'aquesta nova entitat. La sala estava plena de gom a gom, y a més de celebrarshi la vetllada literari-musical, s'hi representà *La malaltia de moda*, obreta que donà motius a lluhirshi. El senyor Corberó y senyor Segarra, treballaren ab gust y distinció y foren regularment secundats per l'actriu, que tenint en compte la seva inexperiencia teatral, ho feu forsa be. Lo meteix diem dels demés executant el noms dels quals no podem recordar.

En ensaig *La mare eterna*.

—«Ateneu Obrer del III districte».—Demà passat a la tarde hi tindrà lloc la representació de *A la lluna de Valencia*, (Campmany) y

Drama alegre (Graells): prenenthi part la senyoreta Escriv i senyors Vinyes, Ventura Malet, Brunet, Gimeno y Ribes.

—**SANT ANDREU.**—Fomento Andre-sense.—El dimecres prop-passat una companyia de sarsuela debutà en aquet col·liu baix la direcció de don Pere Marqués.

Posàren en escena, primer, *El chiquillo*. Com no constava en el programa, no sabem els noms del executants. El conjunt res. Ità un xich desencanaixat y els dos encarregats del diàleg demostraren no haver profundisat gaire el respectius paper trayent bona part de gracia a l'obra. Cal estudiar y observar més.

Seguiren *Los molinos de viento* que tampoch agradà per sa mala interpretació. Els germans Crespi, cantaren algun número bastant bé. Els demés, fluixets, molt fluixets.

Per últim se representà *El pobre Valbuena* y ho feren molt malament.

Com el públich s'ho agafà en broma cridant a la mida de son Gust, podia ser aquesta una rahó per explicar en part la desorientació dels executants.

Recomanem novament als joves aficionats, qu'estudiïn més, y sobre tot, ja que s'han llessat a fer aquest gènere, qu'aprenghin (alguns d'ells) més la parla castellana, perque, la veritat, se veu massa que son catalans.

Oh! també els recomanem que no guaytin tant al públich ni li diguin res, perque fa molt mal efecte y es de mal actor.

Si han de fer alguna altra funció, desijariem que possessin el repartiment de les millors obres en el programa, perque aixís podrèm fer elogi del treball d'aquell qui s'ho marceixi, y ens serà possible puntualisar més.

Dels nostres Corresponsals

GRANOLLERS.—Esbart Artístic.—A l'Unió Lliberal, la nit del passat dimecres se feu funció a benefici dels ferroviaris, representant *Lo cor del poble*, y el ferroviari senyor Bandellos recitá el monòlec *Mestre Ojaquer*.

L'interpretació del primer correngué a càrrec dels senyors R. y J. Rovira, Janel, Castellet, Plans y senyora Gil, resultant arrodonida.

L'obra fou posada amb molta cura, no parant els aplaudiments en el transcurs de la representació.

El senyor R. Rovira encarnà el «Pasarell» de tal manera, que meravellà al públich, aguantantse ferm en tota l'obra.

Al final de tots els actes degué aixecarse el teló tres o quatre vegades en mitj d'una forta ovació. Sobretot, la merescué al final del segon acte.

El senyor Bandellos rebé mostres inequívokes per part del públich de que son treball complauia forsa.

—**Cassino.**—Els aficionats amb que compta aquesta societat posaren en escena la nit del passat dissabte les sarsueles *La mala sombra* y *Música clásica*, junt amb l'estrena de *Lo cant del pirata*, dels senyors Serra y Dachs la lletra, y Morató y Mainou la música.

L'interpretació de la primera fou dolenta; no's pot demanar més... mala sombra. L'únic que estava just d'expressió y dicció, empró sols en lo precís moment de dir, fou el senyor Terradas.

El senyor Tarin aguantà el seu tipo durant tota la obra.

Als demés val més no anomenarlos.

En la segona estigué regular el senyor Riera y fusellable el senyor Torrents.

Lo cant del pirata es una obra que, a més de no dir res de nou, demostra un desconeixement absolut de la escena.

Lo millor que son autor hauria pogut fer fora no escriurelo o, haventla escrita, no donarla a representar.

Per lo que respecte a la música, sols dirèm que està a l'altura de la lletra.

Això no vol dir que una altra vegada no estiguin més acertats.

L'escaseta d'aplausos que obtingué els demostrarà lo que dihem.

En quan a l'interpretació no se'n pot dir res de bó. Hi assistí escàs públich.

La funció fou organizada a benefici del Hospital.

MALGRAT—En el teatre Tivoli s'ha inaugurat la temporada d'hivern, haventse posat en escena los sarsueles *Para casa de los padres*, *Con permiso del marido*, *La nena del Vendrell*, *La salsa de Aniceta*, *Los embusteros* y *Meterse en honduras*.

En totes s'hi distingí notabement la tiple senyora Carolina Fernández y senyor Fanels. El «clou» fou el debut de la «canzonetista» Mary Fernández, que té condicions per aquest gènere. Vesteix bé, acciona amb desenvoltura y posa molta malícia y picardia en la frase y en el gest.

CERVERA.—Teatro Principal.—Els dias 22 y 23, amb motiu de ser la Festa Major, fou contractada una companyia composta dels senyors: Mantua, Santacana, Ballart, Mer, Bové, Pallach, Morera, Roig, Alegret, Bafieras y Mas, y les senyores Morera, Bozzo, Alegret, Xifren, Coto y Martinez.

Foren representades les obres següents: *La dida*, *Vint anys després*, *El genio alegre*, *Dissabte de gloria*, *El tesor*, *El pintor de miracles*, *El pati blau* y *La fuerza bruta*.

Foren totes interpretades amb veritable cura, quedant el públich molt satisfet, especialment del senyor Santacana «Jacinto», en *El pati blau*; del senyor Mantua «D. Pere Rocalt», en *El tesor*; de la senyora Xifren «La sogra», en *Dissabte de gloria*; també agradà moltíssim aquesta dama y la senyora Bozzo «Paula» en *La dida*. En conjunt, tot el repartori representat va satisfer als espectadors.

Centro Republicano.—Els mateixos dias, en aquest

teatre s'hi representaren las sarsüelas *El príncipe Casto*, *Apaga y vámonos*, *La gullita blanca* y las óperetas en tres actos *Soldaditos de plomo*, *La comediante* y *La cista Susana*.

MOLINS DE REY.—Centre Catalánista.—El dia 29 de setembre a la nit, amb motiu de la festa Major, la companyia de'n Carles Capdevila y l'Emilia Baró, representaren *L'estiuhet de Sant Martí* y una comedia de'n M. Rocamora, titulada *La pomera dels ríols*. La interpretació d'abduques obres una ben ajustada, si be flaquaven bon xic algunes parts secundaries.

El dia primer d'octubre a la tarde s'hi representà la ópera *Hernani*, per una companyia que sortí airosa del seu comés.

MANRESA.—Joventut Radical.—Ultimament han aigut representadas en aquesta entitat les obres següents: *Un tros d'home*, *El ball de la Candelera*, *L'abella perduda* y *Mestre Olaguer*.

Sobresortiren en la representació la senyora Maria Fratiní, que fou molt aplaudida, aixís com els senyors Lanas P., Mirabillas, Prat, Vallés y Roscil.

Amb el recitat de *Mestre Olaguer* hi estigué molt avertat el senyor Planas.

Amb mes puntualitat, aquests aficionats serian mes admirables.

HOSPITALET DE LLOBREGAT.—Centre Agricol e Industrial.—El diumenge, dia 6, a la tarde, tingué lloc en aqueixa societat una funció teatral a benefici de la simpática tiple senyora Ramis, representantse dugues sarsüeles castellanes que foren interpretades per l'elenco d'aficionats d'aquesta entitat.

Començaren per la balada en dos actes, lletra del senyor Carrión y música del mestre Cerceda: *Caporansa*, que fou representada amb gran cura pels senyors Josep Prats, Gonsal Batlle, Antón Batlle, la senyora Ferrández y la beneficiada senyora Ramis M.

Tant per l'ambient en que l'obra es desenvolupada, com per la bona interpretació qu'obtingué per la part de tots els artistes, agradà molt al públic que no's cansà d'aplaudir en diferents passes de la mateixa y al final de cada acte.

Per fi de festa se representà al públic la fantotxallica-ópera-bufa *I comici tronati*, que satisfé bastant a la concurrència; fou ben interpretada pels senyors Batlle G., Batlle A., Roig R., Piguillem J., Barba A. y la senyora Ramis A.

Mereix al ensemps nostre elogi al jove profesor Rodón, qui acompanyà les obres al piano ab molta justesa.

CASTELLAR DEL VALLES.—Centre Castellarenç.—Després de les ciac funcions que l'«Esbart Teatral» d'aquest poble ha organitzat, la finida temporada d'estiu en l'esmentat Centre, amb la cooperació de les notabilíssimes actrius donya Emilia y donya Antonia Baró, y tenint en compte els molts admiradors y simpaties qu'en aquesta població han conquistat amb son meritíssim treball artístic, se disposà pera el dia 24, festa de la Mercé, una extraordinaria funció de comiat, tota vegada que dintre pocs dies havien de debutar abduces actrius en la Companyia del Sindicat d'Autors Dramàtics Catalans. Se posà en escena l'obra *El Lladre* en la que la Emilia Baró representant la protagonista, ratllà a gran altura, secundantla dignament

además de sa germana Antonia, els notables aficionats de l'«Esbart» senyors Sellent, Girbau, Benasco y Romeu. El públic castellarenç al final de la comedia tributà a tots una carinyosa ovació y en primer lloc de una manera ben entusiasta a les germanes Baró que tant bon recort han deixat en aquest poble.

Per fi de festa se posà el disbarat cómic *Un llibre d'«Esbart»* Gener L'Agencia d'informes comercials. Encare que la presentació d'aquella tipus resultà en extremapallassada, feu riure de debó a la concurrència.

SABADELL.—Lliga Regionalista. Teatre.—El diumenge dia 22 de Setembre se posà en escena en aquesta distingida Societat devant de nombrosa concurrència el drama en tres actes d'en F. Soler «Pitarras» *Lo llibre d'aigua*. Abans de comensar nostra tasca, fent ressenya del treball dels qu'interpretaren l'obra, dediquem nostre coral felicitació al incansable y digne director d'aquest distingit elenc, en Joan Bta. Garcia, qui amb son esforç y bon zel, ha fet del mateix la joia d'aquesta Societat y de sos admiradors.

Lo llibre d'aigua constituí un gran triomf per aquesta Societat y desde nostres plagues aplaudim l'iniciació que's tracta d'una obra ont pot admirarse el talent del genial fundador del teatre Català, y además per l'èxit obtingut en sa magistral interpretació. Ens cal, en primer terme, elogiar el treball de la gentil y simpática nena Isabel Redondo, qu'amb sa magistral interpretació de la «Riteta» conmové fortament a la concurrència, car donà excelent relleu a la declamació Vagi a n'ella nostre felicitació més sincera. Les actrius senyores Boixadós y Arboix vegeren llur treball foris recompensat. El senyor Olivella feu el «Lluís» a la perfecció fruit del seu esforç y bon zel, y ens plau felicitarlo per sa modesta y ben ajustada interpretació. El senyor Girbau, en el «Cristòfol» estigué admirable. Al senyor Penalba en el «Belluguet», li poguerem admirar sas grans condicions teatrals per sa magistral interpretació. Molt bé el senyor Ventura en el de «Jugos».

Per fi de festa se representà la divertida comedia *Quatre cassats y un viu*, obtinguent una ben ajustada interpretació y deixant foris complasenda a la concurrència.

SAN ANTONI DE VILAMAJO.—Esbart Teatral.—La darrera funció donada per aquesta societat, fou en benefici de la estudiosa aficionada de la mateixa Srta. Josepha Safont.

Varen posarse en escena *Grapa de ferro*, *Calvari amunt* y *Las Carolinas* obras en que, tan la beneficiada com'ls demés que hi prengueren part, interpretaren be sos papers.

En obsequi a la nombrosa concurrència que omplena'v'l teatre; la Srta. Safont, recità la balada catalana *L'ànima en pena*, valguenthi foras aplaudiments y un gros nombre d'escullits regalos, expressió de les moltes simpaties, que per son treball en totes les representacions, s'ha captat tant del públic d'aquest

poble, com del de la colònia forastera que hi estabueja.

Teatre.—Cine-Modern.—Durant els dies 8 y 9 de Septembre, amb motiu de la festa major en aquest local una companyia dirigida per D. Josep de la Calle D. Manel Alveró, posant en escena les populars operetas, *Viuda Alegre* y *El conde de Luxemburgo*.

—CORNUDELLA.—Teatre Intim.—El dia 15 del mes passat tingué lloc en aquest local una escullida funció composta, primerament del monòic *Un cessant*, qu'el distinguit aficionat Joaquín Aragonés interpretà magistralment. Finalment tingué lloc la representació de

l'òbreta *La professa de Corpus*, excelentment interpretada pels senyors Abella, Aymami, Aleu y Vinès. No cal dir que tots els que prenguerem part en aquesta festa foren aplaudidíssims pel selecte y nombrós auditori.

Abans d'acabar direm que un senyor del públic tingue la poca... aprensió de l'ensar un crit per burlarse del estudio sissim aficionat senyor Aymami, qui's torbà en gran manera. Protestém enèrgicament de la insensatesa d'aquell senyor, amb major motiu essent l'ultratjat un entusiasta jove que pot comptarse entre'ls més estudiosos y aplaudits aficionats.

De Teatre sense Dames

—Centre de San Pau.—Uns quants joves interpretaren *Gastritis simple* y *Cura de moro*.

De l'execució de les meteixes poca cosa podem dirne de bó. Ab tot y que no s'els pot negar un cert entusiasme, son joves que podrien ferho mellor, si ensajessin més; no hi ha prou al saberse'ls papers y recitarlos; cal donalshi vida y color, y aixó es l'element principal que manca an aquests humils artistes.

—Centre Salesians.—Nostre corresponçal ens comunica que molt aviat aquest elenc posará obres teatrals en escena tenint en cartera *Com les olives*, *Somni de gloria*, *Els vagabonds*, *El cant de la Sirena*, *Les boires*, *Pobra mare* y altres. Esperém veure'ls treballar; puig aquesta entitat compta ab un director prou expert y coneixedor del teatre católic.

—Centre Moral y Instructiu.—El drama *Ave Maria* assolí un éxit, al monòic que fou molt ben interpretat pel jove quin nom ens condol no recordar, puig va ferlo ab molta vis cómica.

El nombrós públic, sortí satisfet del local elogiant la tasca d'aquests aficionats, alguns d'ells «gats vells», en materia de teatre.

—Centre Obrer de Sant Joseph.—Aquesta entitat, forsa prestigiosa, sembla que a la fi ha atès nostres concells, dexant de posar obres

xavacanes, obrint pas al teatre modern. Diumenge passat representaren l'hermós drama del poeta Vinyes *El calvari de la vida*. L'obra fou escoltada ab ver sentiment, car tots el joves que integran l'elenco coneix que hi havian posat cor y anima. Els elogis foren justiciosos a la sala d'espectacles, lo que prova que no es lo mateix posar obres de gust artistic y literari, en lloc de ridicoles com s'acostuma. Feítem al director, esperant de son criteri y talent seguirá aquest camí honorós, puig, fentho aixís, atreurá públic convertint aquest centre del carrer de Durán y Bas, en un dels mellors elencs d'escena católica.

—Centre Sant Antoni.—Diumenge a la tarda tindrà lloc una funció dramática, dedicada al honorable sacerdot Mossen Eduart Sunyer, posantse en escena les celebrades produccions *Leopoldo ó el duque de Toscana* y *Cine-modern ó pelicoles del dia*. Parlarem de la festa la semana vinenta.

—MANRESA.—Joventut Católica.—Els aficionats d'aquesta entitat, el diumenge passat, representaran el drama *Els Masells*, distinguintshi el que s'encarregá del paper de *Juanó*, aixís com el senyor Serra, Clop (R). Rosines, Cot, Vallés, Villalta y Serra (N), que foren molt aplaudits. El senyor Vives (A) in-

terpretava el *Rafel*, no estigué gaire acertat. El noy Villés fou també molt aplaudit.

Per fi de festa se posà en escena *Els deixebles de Scherlok Holmes*, essent celebrat el treball dels senyors Vives, Llop, Rosines, Valles Segón y Jorons.—Jaume Tomás.

—S'ens comunica qu'en l'«Elenç Artístic» que dirigeix don Joan Berenguer hi ha en estudi les obres *El cant de la Sirena* de don Lluís Sunyer y de don Lluís Millà, y *Somni de gloria* den Graells Castells les representacions de les quals hi assistirán a respectius autors.

—Les entitats y corresponsals que desitjin obres sense dany poden dirigir-se a nostra administració, y els serán servides lo mes pronte possible, remetent, els de fóra, a mes de la quantitat que valguin les obres, un segell de 0'25 per certificarles.

—S'ha aplaçat fins al dia 31 del corrent l'admissió d'obres pel concurs organitzat pel *Folletí Teatral*, invitant als dramàturs a que hi concorrin. Poden remetre els originals en aquesta administració fins el dia senyalat, comensant desseguida el Jurat llurs tasques pel veredict.

NOVES

Tal com ho varem prometre la setmana passada, amb el present número reparim als nostres llegidors y reservem pels nostres subscriptors el plec 7 (de 32 pàgines) de la magnífica obra

La dama de les camèlies

més el plec 1 (16 pàgines) de l'extraordinària producció de Tolstoi:

El cadàver viviente

obra de sorollós y merescut èxit, la qual ha traduït el mestre Narcís Oller, amb el títol:

El mort amb vida

concedintnosla galantment per la nostre important y atapahida biblioteca.

El mort amb vida

es una obra de les més interessants que produhí el fecondíssim y are malaguayats Tolstoi.

Ha deixat de formar part de la nostra Revista el jove y distingit literat D. Lluís Capdevila.

Del concurs de contes y diàlegs

Als senyors que prengueren part al Concurs de contes y diàlegs, se'ls prega que tinguin la bondat de passar a recullir sos respectius treballs a casa el secretari en Josep Guardiola, carrer de Bonavista, 16, baixos, per tot lo que resta d'any. Passada aquella data s'inutilitzaran.

L'empresa del Teatre Kursal, de Reus, ha contractat la companyia de «Gran Guinyol Català» que dirigeixen els senyors Santacana y Mántua.

La propera festa

En el número passat indicarem que, pera commemorar el centenar d'obres, totes de teatre, que portem publicades en la Biblioteca DE TOTS COLORS donariem un apat, un dinar en el qual hi podrien pendre part tots nostres amics, tots els nostres afavoridors, tots els aficionats, y que, en aquest dinar, sortejaríem tres col·leccions senceres de la Biblioteca.

La Comissió organitzadora del dinar, formada per companys de Redacció, està estudiant y resolvent infinitat de detalls que's presenten, pera portar a felis terme la realització d'aquesta idea a mida de tots els gustos.

El preu ha restat definitivament acordat en 5'50 pessetes incluinthi el cafè. No podem encare avensar el local ont tindrà lloc l'acte, porque falta determinarlo.

S'ha acordat concedir a les senyores y senyorettes que assisteixin a la festa, dos obicions en lloc d'una, al sorteig que's celebrarà. Aquest tindrà lloc de la manera següent: a cada un dels incrits al dinar, se'ls entregará un tiquet que portará en un de sos extrems un número. El número podrà separarse fàcil-

ment del tiquet, estripant el taladrat amb que hi estarà unit; els tiquets de senyora o senyoreta tindran dos números. Un cop els números separats del tiquets, seran depositats pels mateixos interessats en una urna. Finit l'aplat, se treuran tres números de l'urna que seran els premiats.

La Comissió organitzadora en atenció a que com ja hem dit, en el dinar hi assistiran senyores y senyoretas, delegarà una Comissió d'obsequis encarregada de fer els honors corresponents.

En el número vinent indicarem el lloc ont se donarà el dinar DE TOTS COLORS qu'està definitivament senyalat per dilluns 4 del pròxim Novembre, a les vuit y mitja del vespre. Així mateix podrèm indicar els llocs ont se vendran inscripcions y altres detalls d'interès pera'ls concurrents.

Per diversitat de criteri amb la Comissió de festes de l'Ateneu Obrer del II districte, ha deixat de formar part del quadro escènich del meteix, el conegut y discret aficionat don Salvador Farreróns. Ho sentim, per tractarse d'un valios element de la casa.

L'aplaudit actor Sr. Alcalà del Olmo, que fa llit, degut a l'incident que l'hi ocorregué en sa casa de camp, va millorant rapidament, lo meteix que la seva senyora. De veres desitjem tornar-lo a aplaudir ben prompte durant la nova temporada qu'actuarà amb la companyia dirigida pel Sr. Villagómez en el Teatre «El Dorado».

De Societats

Ha sortit el primer número mensual del Butlletí del Ateneu Obrer del III districte.

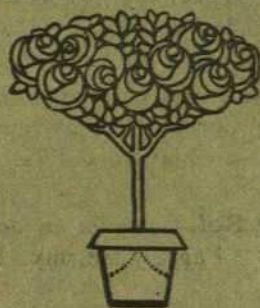
En el meteix hi hem vist les firmes dels escriptors, J. Novelles de Molins, Joaquim Rosell, C. Ventura, J. Vinyes, Dolors Riera, Batllé, E. Perbellini, J. Lleixà, y Jaume Sala. Publica de folletí, el diàlec *Drama alegre* del nostre company Graells Castells.

Correspondencia

J. D. T. Aquest cop no'l podem complaure. J. P. El seu *Idili* es un poc massa prosaic. No'l publicarem. — M. D. F. y A. Li envia alguna altra cosa potser el podrèm complaure. — A. V. A. Vegi si se li ha contestat en alguna *Correspondencia* anterior y, si no es així, tingui per cert que'ls seus treballs no's reberen. *Ayguia fort* anirà. — J. P. F. Ho aprofitarem encare que es llarguissim. — P. P. O. Deixins estar tranquils. — G. y L. Cal que sapiga, fill meu, que *Karl Marx*, es el descobridor d'aquest celebre principi, avuy passat de moda, de oposició entre el capital y el treball y cal que sapiga també que *Russell Wallace*, no es un àcrata ni un anarquista, sino un socioleg anglés que pretenia que la terra de la nació signés propietat de l'Estat. Senyor G. N. y Z li advertim, de primer, que no encaixen en la nostra Revista treballs com el de vostè y en segon lloc, que si vol parlar de coses tan serioses li cal estudiar molt y molt!... Y no s'ofengui. — B. D. — Ho guardem pel número del 28 de Desembre. — J. H. E. — Per Deu no s'enfadi, o sino, aviat serà més susceptible que un autor Sindicat.

De Tots Colors

Revista Literaria Teatral
REDACCIO Y ADMINISTRACIO
Alt de Sant Pere, 17, interor

Biblioteca "DE TOTS COLORS"

Fora dels folletins del periòdich, però dintre de la *Biblioteca DE TOTS COLORS*, hem publicat algunes obres que's venen, entre els favoreixedors d'aquest periòdich, a preus extraordinàriament econòmics.

Por! (segona edició). Comedia en un acte, per Félix Duquesnel. Preu de venda: *dos rals*. Als nostres favoreixedors: *30 cèntims*.

Cor delator. Monòlech, de Edgar Poe. Preu de venda: *un ral*. Als nostres favoreixedors: els costarà no més *15 cèntims*.

Els Picarols. Drama en tres actes de Erckmann Chatrian. Preu de venda: *2 pessetes*. Als nostres favoreixedors: *1 pesseta*.

Un cop de vent. Pàs de comedia d'en Joseph Morató. Preu de venda: *dos rals*. Als nostres favoreixedors: *30 cèntims*.

Un joch de caries, o memoria-listes ab lletra menuda (segona edició). Sainet en un acte, d'en Manel Folch y Torres. Preu de venda: *tres rals*. Als nostres favoreixedors: *40 cèntims*.

Llibre del actor, per en J. Ferràn Torras. Preu de venda: *una pesseta*.

Els Mestres contistes (vol. II), (aventures de Sherlock Holmes), de Conan Doyle y Catuelle Mendes. Preu de venda: *una pesseta*. Als nostres favoreixedors: *dos rals*.

Els Mestres contistes (vol. III), de Charles Dickens y Nicolau Gogol. Preu de venda: *una pesseta*. Als nostres favoreixedors: *dos rals*.

Les bessones. Quadro de comedia de Florenci Cornet. Preu de venda: *tres rals*. Als nostres favoreixedors: *40 cèntims*.

Raig de Sol. Comedia en dos actes per Joan B.^{ta} Pagès y Maruny. Preu de

venda: *1'50*. Als nostres favoreixedors: *tres rals*.

Amich de confiança. Diàlech en un acte, per A. P. Maristany. Son preu: *una pesseta*. Als nostres favoreixedors: *40 cèntims*.

El curandero nou. Sainet d'en Ramón Ramón y Vidales. Preu de venda: *tres rals*. Als nostres favoreixedors: *40 cèntims*.

El patró Pere March. Drama en un acte den Pompeyus Gener. Preu de venda: *tres rals*. Als nostres favoreixedors: *40 cèntims*.

El Teatre tal com es. La hermosa Conferencia de Enrich Irving. Preu de venda: *25 cèntims*.

Ombres d'amor. Fantasia en un acte per Josep Burgas. Preu de venda: *tres rals*. Als nostres favoreixedors: *40 cèntims*.

Jutge y part. Comedia en un acte, per R. Bracco. Preu de venda: *tres rals*. Als nostres favoreixedors: *40 cèntims*.

L'abim. Novela psicològica per el Doctor Don Pere Manaut, forma un volum de 225 pàgines ricament encuadernat en rústica, amb dibuix a quatre tintes en paper especial y cobert amb paper de seda. Son preu: *2 pessetes*. Als nostres favoreixedors: *una pesseta*.

Les persones que vulguin adquirir alguna d'aquestes obres, amb la rebaixa de preu que oferim, poden ferho en aquesta administració (Alt de Sant Pere 17 int.) o en els Kioscos DE TOTS COLORS mentres presentin, per acreditar el caràcter de favoreixedors de aquesta em presa, qualsevol dels volums publicats dintre la *Biblioteca DE TOTS COLORS*.

Els nostres favoreixedors de fora Barcelona poden demanar aquestes obres, ab les mateixes condicions als respectius corresponsals.

IMPORTANTÍSSIM

als nostres compradors y subscriptors

A fi d'atendre el desig que'ns han manifestat mols dels nostres nous compradors de poguer obtenir complerta la nostra biblioteca, en les condicions en que actualment s'han posat les biblioteques de l'importancia similars a la nostra, tenim el gust de fer avinent que aquesta Administració ha pres l'acort de canviar el preu de venda dels tomos ja publicats.

Aixís, doncs, el preu màxim dels volúms publicats en la Biblioteca DE TOTS COLORS será el preu corrent avuy de:

Una pesseta

cada exemplar. Aquet preu regirà tant sols per les obres de 3 o més actes.

Les de dos actes se vendran a

Setanta cinc céntims

y les d'un acte a

Quranta céntims

Desde avuy se pot adquirir ja en aquesta Administració o en el Kiosko DE TOTS COLORS (davant de càn Quadros) qualsevuiga dels volúms que formen part de la nostra Biblioteca amb el 50^{oo} de rebaixa o sia, als preus que ja hem deixat indicats de

Una pesseta

Als de fora de Barcelona se'ls farà l'envio per correu mitjentsan l'import en segells de correu, giro postal o recader.

També pot facilitar-se l'atquisicio complerta de la nostra biblioteca, d'un sol cop, mitjentsan pagos mensuals de

Tres pessetes

amb el ben entes de que's faliciten ja tots els volúms desde'l moment que s'ha firmat la póliça o compromís.

¡SENYORES!

Molt aviat apareixerà el primer número de *Le Chic*, la més important y pràctica de les ilustracions de modes de España. Artístiques planes, acuareles de ilustres pintors, concursos interesantíssims. Col·laboració escullida en espanyol y francès. Novela complerta. Patrons y creacions originals en moda masculina, infantil, etc., etc.

LE CHIC

Agent general a Catalunya

Casa Baxarias

Alt de Sant Pere, 17, interior - Barcelona

La casa servirà a domicili totes les subscripcions sens augment de preu. Aixís mateix facilita prospectes a tota persona que'n demani.

Descomptes especials per cases de modes, kioscos y tots els corresponents d'aquesta casa.

A pesar de la riquesa extraordinaria en que seràn presentades les seves 50 planes, valdrà sols

TRES pessetes el exemplar